

— Какви книжа и какъвъ Общия? — съ прѣструвка попита Левски.

Шакиръ-ефенди изтрѣси прѣдъ Левски чувалтъ съ книжия; писмата, протоколитѣ и уставитѣ се распилѣхъ по пода, близо до краката на виновника. Пенчовичъ ефенди взема едно отъ *шифрованитѣ* писма на *Кешишъ Първана* и съ лозинката го *дешифрира*. Левски съ очитѣ си, дѣто се е рѣкло, се убѣди, че тайната кореспонденция на *приврѣмното правителство* е паднала въ рѣцѣтъ на турскитѣ власти и че за царскитѣ комисари не съществуватъ никакви комитетски тайни. Пенчовичъ ефенди майсторски дешифрира съ лозинката едно писмо, адресирано до *Кешишъ Първана* и го поднесе на виновника; също така написа и *паролата* върху едно листче хартия На Левски свѣтъ се завъртя. *Сайдъ* паша съ портрети въ рѣка приближи се до виновника и му показа единъ по единъ портретитѣ на главнитѣ български бунтовници. Левски видѣ и своя портретъ, прѣсетъ отъ оригинала. и портрета на *Д. Общия* въ харамийската фустанела.

Това е портрета на *Любенъ Каравеловъ*, това е на *Раковски*, това на *Стефанъ Караджа* и *Хаджи Димитръ*, това на *Ангелъ Кънчевъ*, това на *Дяконъ Левски*, ваша милость: това на *Д. Общия*, твой вѣренъ другаръ, това, това, това сж портретитѣ на вашитѣ патриоти! . . . — каза *Сайдъ* паша, показвайки единъ по единъ портретитѣ.

— Отъ казанитѣ господиновци кого лично познавате? попита *Сайдъ* паша.

— Всички и никого — каза смугено *Левски*.

— *Общия* дедиклери познавате ли?

— Не.

Хаджи Станю, *Петко Милевъ*, *Маринъ попъ Луковъ* (пашата казва имената на по-главнитѣ съзаклятници) *Хр. Ковачевъ*, *Тодоръ Пѣевъ* непознавате ли?

— Познавамъ *всичкитѣ* и *никого*! . . .